

Parasha: Pinchas

Religion is a Two-edged Sword

Readings

- Pinchas (פנחס | Phinehas)
- Torah: Numbers 25:10-30:1
- Haftarah: 1 Kings 18:46-19:21
- Gospel: Mark 11:27-12:37

Thought for the Week:

Religion is a two-edged sword. On the one hand, faith in God, trust in Messiah and obedience to God's commandments is the narrow path that leads to life. It brings peace, joy and purpose to existence. On the other hand, religious convictions can become a source of strife, enmity and hatred between people and nations.

Commentary:

Parashat Pinchas is named for Pinchas (Phinehas), the zealous grandson of Aaron the priest who turned aside the LORD's wrath by publicly skewering two flagrant transgressors of Torah. Without trial and without due process, Phinehas rose up as a court of one—the witness, the judge, and the executioner. The commentary in Torah Club Volume One addresses the troubling ramifications of the story. For our purposes, we simply note that the Almighty praised Phinehas for his zeal. The LORD rewarded Phinehas with a “covenant of peace.” He became the progenitor of the priestly line.

The LORD said, “He was jealous with My jealousy among them, so that I did not destroy the sons of Israel in My jealousy” (Numbers 25:11). The Hebrew word *kin'ah* (קנאה), which we ordinarily translate as “jealousy,” also means “zeal,” a better translation in this context.

This explains why the Master had a disciple named “Simon the Canaanite” in the King James Version of the Bible. The Greek text of Matthew and Mark introduce one of Yeshua's disciples as “Simon the Canaanite (Καναανίτης).” Translators and scribes stumbled over the unusual word. Some scribes mistakenly tried to correct it as “Simon man of Cana.” The King James translators chose to translate it as “Simon the Canaanite.” Thanks to the error, Simon has the embarrassing honor of being the only Gentile disciple among the twelve—and a Canaanite at that!

Sidra: Pinchas

Religie is een tweesnijdend zwaard

Lezingen

- Pinchas (פנחס | Phinehas)
- Torah: Numbers 25:10-30:1
- Haftara: 1 Koningen 18:46-19:21
- Evangelie: Marcus 11:27-12:37

Gedachte voor de week:

Religie is een tweesnijdend zwaard. Aan de ene kant is er het geloof in God, vertrouwen in de Messias en gehoorzaamheid aan Gods geboden; het smalle pad dat leidt naar het leven. Het brengt vrede, vreugde en zin van het bestaan. Aan de andere kant, kunnen religieuze overtuigingen een bron worden van twist, vijandschap en haat tussen mensen en naties.

Commentaar:

Parashat Pinchas is genoemd naar Pinchas (Phinehas), de ijverige kleinzoon van Aäron, de priester die verbolgenheid des HEEREN afwende door publiekelijk twee flagrante overtreders van de Thora te doorsteken. Zonder rechtzaak en zonder eerlijke dagvaardiging, stond Phinehas op als een gerechtshof van één man - de getuige, de rechter en de beul. Het commentaar in de Tora Club Volume Eén gaat in op de verontrustende gevolgen van het verhaal. Voor ons doel, noteren we gewoon dat de Almachtige Phinehas prees voor zijn ijver. De HERE beloofde Phinehas met een “verbond van vrede.” Hij werd de stamvader van de priesterlijke lijn. De Heere zei: “Hij was jaloers met Mijn jaloezie onder hen, zodat Ik in Mijn ijver de zonen van Israël niet heb vernietigd” (Numeri 25:11). Het Hebreeuwse woord *kin'ah* (קנאה), dat wij gewoonlijk vertalen als “jaloezie” betekent ook “ijver”; een betere vertaling in deze context. Dit verklaart waarom de Meester een leerling met de naam “Simon de Kanaänitische” had in de King James Version van de Bijbel. De Griekse tekst van Matteüs en Marcus introduceren één van Yeshua's discipelen als “Simon de (Καναανίτης).” Vertalers en schriftgeleerden struikelden over het ongewone woord. Sommige schriftgeleerden hebben dit ten onrechte geprobeerd te corrigeren als “Simon, man uit Cana.” The King James vertalers verkozen het te vertalen als “Simon de Canaaneeër.” Dankzij de fout, heeft Simon de beschamende eer om de enige heidense discipel onder de twaalf – en dan ook nog een Canaaneeër!

Actually, the mysterious Greek word attempts to transliterate of the Semitic kanana (קנאן), which means "the Zealot." The anti-Roman, Jewish revolutionaries of first-century Judea called themselves Zealots. Luke recognized the word and translated it as "Simon the Zealot." In modern vernacular, we would call him Simon the Terrorist. Judea and Galilee were filled with political and religious zealots who regularly resorted to violence to advance their purposes. They emulated Phinehas, and used his story to justify terrorism.

Terrorists like the Zealots prove that zeal can be misplaced. Paul is another example of misplaced zeal. Prior to his Damascus road encounter, Paul pursued the believers with a Phinehas-like zeal. In his epistle to the Philippians, he mentioned his history as a persecutor of the believers as evidence of his "zeal" for God.

Rather than imitating Phinehas, we do far better to emulate the Master who was zealous for His Father's house (John 2:17) and for His Father's will. We should imitate the first-century Jewish believers who were "zealous for the Torah" (Acts 21:20). We should be "zealous for good deeds" (Titus 2:14), and zealous for Messiah and the kingdom. This means ruthlessly rooting out from our lives those things that lead us to sin and cause us to stray.

Eigenlijk probeert het mysterieuze Griekse woord het Semitische kanana (קנאן) te translitereren, wat "de Zeloot" betekent. De anti-Romeinse, joodse revolutionairen van Judea in de eerste eeuw noemden zichzelf Zeloten. Lucas herkende het woord en vertaalde het als "Simon de Zeloot." Vandaag zouden we hem Simon de Terrorist noemen.

Judea en Galilea zaten vol politieke en religieuze fanatici die regelmatig hun toevlucht tot geweld namen om hun doelen te bereiken. Ze trachtten Pinehas te evenaren, en gebruikten zijn verhaal om terrorisme te rechtvaardigen. Terroristen zoals de Zeloten bewijzen dat ijver misplaatst kan zijn. Paulus is een ander voorbeeld van misplaatste ijver. Voorafgaand aan zijn ontmoeting op weg naar Damascus, vervolgde Paulus de gelovigen met een Pinehas achtige ijver. In zijn brief aan de Filippenzen, maakt hij melding van zijn geschiedenis als een vervolger van de gelovigen, als bewijs van zijn "ijver" voor God. In plaats van Pinehas te imiteren, doen we veel beter met de Meester trachten te evenaren die ijverig was voor het huis van Zijn Vader (Johannes 2:17) en voor de wil van Zijn Vader. We zouden de joodse gelovigen van de eerste eeuw die "ijver voor de Thora" hadden moeten imiteren (Hand. 21:20). We zouden moeten "ijveren in goede werken" (Titus 2:14), en ijverig zijn voor de Messias en het koninkrijk. Dit betekent die dingen meedogenloos uit ons leven uitroeien die ons tot zonde leiden en ons doen afdwalen.